ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ.—1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΝ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1841.

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ Κ' ΕΜΠΟΡΙΚΗ.

Η Εφημερὶς αὕτη ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, κατὰ Παρασκευὴν μ. μ. Η πρὸς συνδρομὴν ἐτήσιος τιμή της συνίσταται διὰ μὲν τοὺς ἐν Σμύρνῃ εἰς γρ. 76 διὰ δὲ τοὺς ἔξω εἰς δίστηλα 4, ἀναλόγως προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν. Τιμὴ καταχωρήσεως εἰς τὰς στήλας της ἐγγύδιον τὴν γραμμήν.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν Σμύρνῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΙΩΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ, Π. Μ. Κλάδου. — Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Κ. Ι. Λαζαρίδη. Ἐν Μιτυλήνῃ παρὰ τῷ Κ. Ι. Π. Μαυρίκῳ. Ἐν Χίῳ παρὰ τῷ Κ. Εὐ. Σιδερικούδη. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ Κ. Ι. Βενιζέλῳ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ Κ. Κ. Ηλίῳ.

"Μὴ πρὸς τὸ ἴδιον, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἕκαστος ἀποβλεπέτω.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ,

Αἱ Ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐπιφέρομεν σήμερον τὴν ἔκδοσιν ἐφημερίδος νέας κατὰ τὸ ὄνομα, γηραιᾶς δὲ κατά τε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διαδοχήν. Ο ΑΣΤΗΡ τῆς ΑΝΑΤΟΛΗΣ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς νέας μας ἐφημερίδος, ἥτις θέλει φωτίζειν πάντοτε τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁμογενεῖς δι' ὅσα ἀποτείνονται πρὸς ὄφελος τοῦ Κοινοῦ, καὶ πρὸς δόξαν καὶ εὔκλειαν τοῦ Κράτους. Θέλει φωτίζειν τὴν Κυβέρνησιν διὰ ταμιευτικὰς καταχρήσεις, αἵτινες γινόμεναι κατὰ μέρος διδασκαλικῶς αἰτίαν εἰς τοὺς εὐαρεστουμένους να κινῶσι τὸ μέρος να κατηγορῶσι τὴν ὁλομέλειαν διὰ τὸ μερικόν. Θέλει φωτίζει τέλος τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ἀνατολῆς, δι' ὅσα ἀποτείνονται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν Πολιτικὴν τὴν ἔχουσαν σχέσιν τινὰ μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Εἶναι περιττὸν να προσθέσωμεν, ὅτι πιστοὶ πάντοτε εἰς τὰς ἀρχάς μας, πιστοὶ εἰς τὰ δόγματα τὰ ὁποῖα ἐξ ἀρχῆς υπεστηρίζομεν, ἡ σημαία μας θέλει εἶσθαι ἡ Ευημερία τοῦ λαοῦ, ἡ κλῆσις τῶν ἀνθρώπων [illegible] ὡς ἐκ μέρους του πρὸς τὸν κοινὸν πατέρα καὶ [illegible] Κηδεμόνα του ὃν τρισέβαστον ἡμῶν Ἄνακτα.

Ἀφοῦ ἐξεθέσαμεν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ [illegible], κρίνομεν χρέος μας να εἴπωμεν ὅτι ποτὲ [illegible] δὲν θέλομεν ἐπέμβειν ἡμεῖς [illegible] εἰς τὴν [illegible] ζωὴν οἱουδήποτε πολίτου ἢ ὁμογενοῦς [illegible] οὔτε τὰς στήλας μας αὐτὰς θέλομεν μολύνειν [illegible] τοιαύτης φύσεως διατριβάς. Ἀπὸ πραγμάτων εἴδομεν ὅτι [illegible] οἱ ἐπὶ τῆς Δημοσιογραφικῆς ἕδρας καθήμενοι, καὶ ἐπιβαίνοντες εἰς [illegible] πράξεις, καὶ ἐκ τούτων καταντῶντες εἰς [illegible] καὶ [illegible], κατέστησαν τὸν [illegible] τύπον ὄργανον τῶν παθῶν καὶ τῆς ἰδιοτελείας. Ἐκ τούτου οἱ διαπληκτισμοί, ἐκ τούτου αἱ αἰσχρολογίαι, ἐκ τούτου αἱ ὕβρεις καὶ τέλος οἱ [illegible] φόνοι [illegible] ὁμογενῶν καὶ [illegible] πολιτῶν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐνδέχεται να ἔλθωμεν εἰς πάλας λόγου ἀξίας, μὲ ἄλλας ἐφημερίδας, ὁσάκις ἴδωμεν ὅτι προσβάλλεται ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Κυβερνήσεως, ἢ συκοφαντοῦνται οἱ ὁμοεθνεῖς ἀπὸ κακοβούλους τινὰς ἀλλὰ καὶ τοῦτο θέλει γίνεσθαι μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην εὐσχημοσύνην καὶ λογικότητα· ἀλλ' ἐὰν οἱ ὑπεναντίοι ἀντὶ λόγου ὀρθοῦ, παρατηρήσωμεν ὅτι μεταχειρίζονται φράσεις ὑβριστικὰς καὶ ἀκαταλλήλους εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν χαρακτῆρα, μολονότι καὶ περὶ τούτου ἐλήφθησαν [illegible] ἀναγκαῖα μέτρα ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, τότε ἀφίνοντες τοὺς τοιούτους νὰ σεμνύνωνται διὰ τὴν ἀναίδειαν καὶ νὰ γαυριῶσι διὰ τὰς ὕβρεις, δὲν θέλομεν ἐξομοιωθῇ ποτὲ μὲ αὐτούς.

Ο Ἀστὴρ θέλει ἐκδίδεσθαι κανονικῶς κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν καὶ θέλει ἀποστέλλεσθαι ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἔσω καὶ ἔξω συνδρομητάς του.

Θέλει δὲ συμπληρώσειν καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν πανθεισῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὰς ὁποίας μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν των ἐλάβομεν συμφωνίας, ἀποστέλλων τακτικῶς εἰς τοὺς συνδρομητάς των τὰ καθυστεροῦντα φύλλα ἀπὸ τὰς τελευταίας αὐτῶν ἑξαμηνίας.

Εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι τὸ Δημόσιον θέλει ὑποδεχθῇ εὐμενῶς τὸν Ἀστέρα ὡς προπολλοῦ γνωρίσαν τὸ ἥσυχον καὶ ἤπιον πνεῦμα τῶν τε ἐπιτιμητῶν καὶ ἐκδοτῶν του.

Εἰς τὸν Θ' ἀριθμὸν τοῦ ἐννάτου ἔτους σελὶς 228 τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης Ιχνογραφικῆς Ἀποθήκης ἀναγινώσκομεν ἄρθρον ἀφορῶν τὴν εἰς Σμύρνην συμβᾶσαν πυρκαϊάν.

Ο μισογραικὸς κακόβουλος καὶ ἀναιδὴς ἀνταποκριτὴς τῆς Ιχνογραφικῆς Ἀποθήκης καὶ συντάκτης τοῦ διαληφθέντος ἄρθρου, νομίσας αἰσίαν τὴν περίστασιν ταύτην ἠθέλησε νὰ ἐκσφενδονίσῃ κατὰ τῶν ἐν Σμύρνῃ κατοικούντων Γραικῶν, τὰς συνήθεις ὕβρεις, τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν παύουσι οἱ ὅμοιοί του νὰ ἐκσφενδονίζωσι κατ' αὐτῶν, ὁσάκις δυνηθῶσι νὰ τὸ κάμωσι· εἰς περικοπήν τινα τοῦ διαληφθέντος Ἄρθρου ἐκφράζεται οὕτω.

"Εἶναι παράδοξον νὰ βλέπῃ τις τοὺς διαφόρους ἐθνικοὺς ἠθικοὺς καὶ ἐμπορικοὺς χαρακτῆρας τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης. Οἱ Ιουδαῖοι καταγινόμενοι ἰδιαιτέρως εἰς τὴν τραπεζικὴν καὶ μεσιτικὴν τέχνην βοηθοῦνται μεταξύ των καὶ οὕτω ἀναπληροῦσι τὴν ἐλλείπουσαν ἀπὸ αὐτοὺς κοινὴν πίστιν. Οἱ Γραικοὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βάρβαροι καὶ κακοπληρωταί. Οἱ Ἀρμένιοι εἶναι μεγαλέμποροι δυσκολοι εἰς τὸ ἐμπόριόν των, πλὴν τίμιοι καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὰς πληρωμάς των."

Μολονότι οἱ ἐν Σμύρνῃ Γραικοὶ ὑπερβαίνοντες τὰς 45.000 (ὄχι καθὼς λέγει αὐτὴ 25.000) γνωστοὶ εἰς ὅλας τὰς ἐμπορικὰς τῆς Εὐρώπης πόλεις καὶ αἰτίας τῶν πολυαρίθμων μὲ αὐτὰς σχέσεών των, διὰ τὴν τιμιότητα καὶ ἠθικὴν ἀνατροφήν των δὲν ἔχουσι ἀνάγκην τῆς ἡμετέρας ὑπερασπίσεως, πλὴν διὰ νὰ γνωστοποιήσωμεν καὶ εἰς τὸν ἐκδότην τοῦ διαληφθέντος Περιοδικοῦ Συγγράμματος, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον τὸν χαρακτῆρα τοῦ εὐσυνειδήτου ἀνταποκριτοῦ του, τὸν παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἐν Σμύρνῃ Γραικοὶ ἀποτελοῦσι τὸ [illegible] μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ ἐμπορίου· αὐτοὶ εἶναι σχεδὸν οἱ μόνοι οἵτινες καὶ πρὸ ἀνεμνημονεύτων χρόνων διεύθυνον δι' ἰδίων των χρημάτων τὰ ἐμπορικὰ καταστήματά των, καὶ σήμερον ἀκόμη διαπρέπουσι τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον. Μόνοι οἱ Γραικοὶ ἔχουσι λαμπρὰ δημόσια καταστήματα, καὶ διαφόρους φιλανθρωπικὰς καὶ φιλεκπαιδευτικὰς Εταιρίας, αὐτοὶ εἶναι οἱ πλέον πολιτισμένοι, καὶ οἱ μόνοι σχεδὸν οἵτινες ἀληθῶς εὐπρεπίζουσι καὶ τιμῶσι τὴν Σμύρνην, φιλοτιμούμενοι νὰ φανῶσι ἀνώτεροι ἑαυτῶν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, καθὼς καὶ ἐσχάτως εἰς τὴν συμβᾶσαν πυρκαϊὰν αὐτοὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐπρότεινον τὴν σύστασιν τῆς φιλανθρωπικῆς εταιρίας, πρὸς περίθαλψιν τῶν δυστυχησάντων. Ἂς παραβάλῃ ὁ κύριος οὗτος τὰς χρεωκοπίας καὶ τὴν κακὴν πίστιν τῶν ἄλλων ἐθνῶν μὲ τὰ τῶν Γραικῶν, καὶ τότε ἂς μᾶς εἴπῃ ἂν οἱ Γραικοὶ μεγαλέμποροι ἀνοίγουσι [illegible] τὰ μαγαζεῖα τῶν ἄλλων, καὶ ποῖα [illegible] τυγχάνουσι.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 1.

[illegible] ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΤΟΥ 19 ΑΙΩΝΟΣ, ΕΝΟΣ ΟΜΙΛΟΥΝΤΟΣ ΧΟΙΡΟΥ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ.

[illegible] τοῦ Μαΐου τῶν 1809, ἡ ταχυδρομικὴ ἅμαξα, ἥτις [illegible] μεταξὺ Περπινιάνου καὶ [illegible] [illegible]

— Καὶ πῶς; ἠρώτησεν οὗτος [illegible] [illegible]

— Δὲν σᾶς εἶπον ἡ [illegible], Κύριε, [illegible] [illegible]

— Νὺξ τρόπου τρομερά! ἐπανέλαβεν ὁ νέος [illegible] [illegible] ... Ἀπαισίως θάνατον! ... [illegible] ... Ὅλα ὅσα! ... Ἀλλὰ δὲν [illegible]

— Λέγων τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις, ἐμπῆξεν τὴν μάχαιράν του ἐντὸς τοῦ κρέατος. Ἀλλ' ὁποία ἐστάθη ἡ ἔκστασις ὅλων ὅταν εἶδον τα θαυματοποιὰ ταῦτα φαγητά. Ἀντὶ τοῦ παραγεμίσματος τὸ ὁποῖον ἤλπιζον νὰ εὕρωσι, εἶδον εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ζώου, ὅλα τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα τοὺς εἶχον κλέψει. Ποτὲ δὲν εἶχεν φανῇ θαῦμα μεγαλήτερον. Ἀλλ' ὁ θαυματὴς [illegible] τῶν ἄλλων

— Ἰδοὺ [illegible] κλέπται, εἶπον αἱ γυναῖκες.

— Ἴσως [illegible] ἐπρόσθεσεν ὁ ἱερεύς.

— Η [illegible] ἐπανέλαβον οἱ τρεῖς ὁδοιπόροι.

Ο νέος πρὸ πάντων, ἐθαύμαζε διὰ τὸ περίεργον αὐτὸ συμβάν.

Ἠρώτησεν τὸν ξενοδόχον. Ἀλλ' οὔτε ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω, εἶπεν ὁ ξενοδόχος πῶς [illegible] [illegible] τοῦ φρουρίου τοῦ Βελεσταίου [illegible] τοῦ Ναπολέοντος [illegible] τῆς Ἱσπανίας. Ο νέος [illegible]

— Ἐντὸς δύο ἡμερῶν θὰ εἰσέλθω εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον. Η ἀπάντησις εἰς αὐτοὺς τοὺς λόγους ἦτο [illegible]

— Ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἐπανέλαβεν ὁ νέος θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Βαλεσταῖον φρούριον.

— Γνωρίζεις τινὰ ἐκ τῶν τοῦ φρουρίου;

— Ὄχι σᾶς ὀμνύω εἰς τὴν τιμήν μου.

— Ἀγαπητέ μου μικρὲ κύριε, διέκοψεν ὁ ἱερεὺς ἂν θέλῃς νὰ μοὶ πιστεύσῃς μὴν κάμνεις ἀνδραγαθίας αἵτινες δύνανται νὰ κινήσωσι τὰς ὑποψίας τῆς Ἀστυνομίας, καὶ νὰ σὲ ὑποβάλωσι εἰς ἐξέτασις ὄχι τόσον εὐαρέστους.

— Μιθαύριον θέλω εὕρει τὸν τρόπον νὰ εἰσχωρήσω εἰς τὸ Βαλεσταῖον φρούριον. Στοιχηματίζω μὲ ὅποιον θέλει.

— Ἂν δὲν ἤμην φρονιμώτερός σου, ἐπανέλαβεν ὁ γέρων ἱερεύς, ἤθελα δεχθῇ τὸ στοίχημά σου, τὸ ὁποῖον ἐδύνατο νὰ μοὶ χρησιμεύσῃ διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας μου. Ἀλλὰ θέλω νὰ σοῦ [illegible]

[illegible]

— Στοιχηματίζω αὐτὰ τὰ [illegible], ὅτι ἐντὸς δύο ἡμερῶν θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Βαλεσταῖον φρούριον.

Ταύτην τὴν φορὰν ὁ ἱερεὺς ἐδέχθη τὸ στοίχημα.

Τὰ χρήματα παρεκατετέθησαν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ ἕκαστος [illegible] [illegible]

[illegible]

— Εἴκοσιν Σκοῦδα [illegible]

— Ἄξιζει [illegible] χρημάτων, δὲν τὸν ἐπωλοῦσα εἰς αὐτὴν τὴν τιμήν.

— Μὲ ἀπατᾷς, εἶναι πολλὰ ἀδύνατον.

— Ἀδύνατον; κακῶς γνωρίζεις τοὺς χοίρους.

— Στοιχηματίζεις ὅτι εἶναι ἀδύνατος;

— Στοιχηματίζω ὅτι δὲν εἶναι.

— Καλά, ἂς [illegible] ὁ νέος ὅστις ἐκράτει τὸν χοῖρον ἀπὸ τὰ αὐτία καὶ τὸν ἔκαμε νὰ τοῦ κοιτάζῃ εἰς τὸ πρόσωπον.

— Λοιπόν, χοῖρε φίλε μου, ὁμίλησον μὲ [illegible] καὶ χωρὶς νὰ φοβηθῇς τὴν κυρίαν σου, αὐτὴ [illegible]

— Η κυρία μου εἶναι ψεύστρια, ἀπήντησεν ὁ χοῖρος μὲ [illegible], ἐγὼ εἶμαι [illegible].

— [illegible]